

Hellen Rinell
Passagerer på S/S "General Gordon"
President American Line
Yokohama.
Japan.

Göteborg den 21 febr, 1948.

Nr 238.

Käraste min lillasyster!

Om jag nu skulle ta och skriva ett litet brev till dej. Det var länge sen sist. Royseman var just nu uppe med din närmas te adress, antecknad här ovan.

Jag är alltfört och sedan lång tid tillbaka tidernas sämste brevskrivare. Men i går och i dag har jag känt mej lite uppåt. Och så "fattar jag pennan" Klockan är visserligen över 21, så det blir väl inte så mycket i kväll. Men alltid en liten början.

Eftersom man väl alltid skall börja med sej själv så få jag säga det att jag har varit verkligt skrabbig. Och doktorn har ju hållit före att det handlat om något rent psykiskt. Och sådant har man ju alltid något som håller en nere. Men jag blev faktiskt glad då jag i torsdags fick veta att mina röda blodkroppar ramlat ner till $3\frac{1}{2}$ millioner pr kbmm. Jag har ju tidigare varit uppe i mellan $4\frac{1}{2}$ och 5 mill. vilket ju är normalt. Mitt blodtryck har sökt sej ner till ungefär Oscars nivå. För första gången var det onormalt, så vitt jag vet förstås. Jag hade 115. Det påstås bero på ett icke fullgott hjärta. Men nu skall här sprutas lever och B-vitamin och ätas digitalis och annan smörja, så jag ska nog bli en något så när skaplig människa.

Den 6 ds hade M-styrelsen sammanträde. Jag var då mindre än annars någonting att ha på ett möte. Men då det inte kostade missionen någonting att jag for upp, så gjorde jag det. Jag for torsdag morron och kom hem söndag kväll, så jag hade ju likasom lite ledigt. För första gången bodde jag privat, nämligen hos Isa och Georg. Och dom är ju så rara och omtänksamma. Jag tog en påse kaffe med mej till Isa och det var säkert mycket mer välkommet än en blomma.

På lördagens morgon stod det i Sv. M. att Baptistsamfundet valt missionsföreståndare!!!! Nämligen Ernhard Gehlin. På förm. gick jag upp till Exp. ett par ärenden. Dodo och jag stämde möte där. Och när vi kom dit gick Ruden där som en orolig ande med ett papper i handen. Har du läst Sv. M.. Vem har gjort det sa jag. Det är väl pressombudsmannen, sa han. Nu gäller det att forma en dementi, men det är inte lätt. Antagligen hade Jäder varit inne när förslaget kom fram från Inre missionskommittén - jag tror det var därifrån det kom - och så hade han gått och meddelat sin tidning ett beslut medan vi bordlade frågan. Jag tyckte det gjorde mej ont om Astrid också. Ibland tycker jag att det är synn om henne därför att hon är gift med Kalle. F. ö. är det inte styrelsen som beslutar i ett sådant ärende. Nå ja, mitt i all nervositeten hade dom avskedskalas för Rönnberg. Och vi två gäster fick vara med jämte John Alfred Swedberg. Rönnberg har fått plats på som vaktmästare på en av Normas restauranter.

Apropå exp. så tog jag ut januari månads lön som visst utgjorde kr. 503:45 med avdrag av kr. 50:- som pr post tillstälts Doris. Av de 453:-45 jag erhöll fick Dodo ytterligare 100:- för hon skulle gå till tandläkaren. Jag har ännu inte fått räkningen från Riks föreningen, så jag har inte kunnat göra upp med henne.

Jaha, tack för i går. Nu är det alltså dagen efter. I förmiddags var jag i kyrkan och hörde Gunnar Wahlström och Thore Fullberg. Båda gjorde sej bra. Men det var kallt där uppe i stora salen. Jag tyckte att bänken där jag satt var inte helt uppvärmd, då jag efter $1\frac{1}{2}$ timma lämnade den. Wahlström gick in efter sin överrock och tog över axlarna efter det han redan tagit plats på talarstolen. Så gott som alla herrar satt för resten i överrockar. Och då man får anta att publiken hade fått plats i lilla salen med hallen, så tycker jag att man inte skall utsätta sej för livs- eller dödsriksker, vad det nu kan heta. W. ville ha kvällsmötet där nere sa han till mej. Och jag rådde honom att kämpa riktigt för det. Vet inte hur det gick.

Det blev inte av för mej att ringa till Lydia Johansson som jag skrev om i förra brevet nr 237 till St. Paul. Och när jag kom till styrelsemötet fick jag veta att Esthers släktingar absolut lagt sej emot att hon skulle flytta dit. Kan det vara fråga om inackorderingapengarna? Jag har beställt ett samtal med Mariefred för att prata med Lydia lite. Styrelsen betalade ut till Lydia 200\$-kr. om jag minns rätt för de anstalter hon vidtagit för att ta emot vår gamla vän. Esther ligger visst f. n. på något sjukhus.

Nu har jag pratat med Lydia i tre per. Hon fick så säkert besked av Esther att hon skulle flytta till henne, så att hon kunde visst påbörja reparationen. Dom hade ett rum som inte var tillfredsställande varmt å så för en gammal människa att bo i. Och Lydia satte igång. Och så fick hon ett långt brev från Esther igen där hon säger att hennes syster håller före att hon får visst inte flytta så långt bort som till Mariefred. Tänk, om hon skulle bli sjuk osv. Deras bror som kommit hem från Amerika - var det inte så? - var sjuk. Han har kräfta. Om han skulle dö - - -. Jag förstår inte så mycket av det hela men tycker att det är konstigt. Lydia ville inte säga hur mycket rep. kostade. Men det rör sej nog om ett par tre gånger det belopp hon fått. Det är klart sa hon att med tiden får vi väl ut pengarna, hon menar väl genom hyror.

Thora Thoong var just i Mariefred nu och dom hade haft sparbössetömning i dag.

I Vepan för den 19 ds återfinnes ett telegram från Martin jansson så lydande: "Tsingtao 14 febr. 1948. Endast Janssons redo avresa mars. Wang och Rinells planera resa maj. Utsändande av missionärer till Kina icke tillrådligt nu. Situationen oförändrad. Missionärerna befinna sig väl. Jansson! Och ändå skickar vi ut eder!"

Roy hade fått brev från er skrivet just den 14 ds, då ni gick ombord på S/S "General Gordon". Av honom hörde jag att Martin Ericssons kommer någon gång i maj. Dom ska alltså vara med och 100-årsjubilera. Det skall bli roligt att träffa dem.

Tänk att Gerdas pappa dog så där hastigt efter vad jag kan förstå. Jag skickade en krans från er och mej. Jag debiterar er hälften. Det blir väl en tia.

Nu är det måndag morgon och jag skulle bara säga att mötet blev verkligen i lilla salen i går kväll. I hallen satt bara några stycken. Wahlström sa i går middag när jag talade vid honom att Spurgeon sagt att "du skall inte tro att du frälsar några människor om dom sitter och fryser om fötterna!"

I kväll skall jag gå till tant Lindhe ~~med~~ sedan jag avverkat min sjuksköterska här. Tant fyller år i dag. Kanske 83, jag minns inte. Hon är min enda nu levande lilla Tant.

Om nu detta brev ändå kom fram medan ni var i Yokohama!
De allra käraste hälsningar till oscar och hanses

kjerring ätte